

Bemærkninger til forslaget

Ved det konstituerende møde i Københavns Borgerrepræsentation den 11. december 1997 valgte overborgmester Jens Kramer Mikkelsen at anmelde sig som 1-mandsgruppe, uagtet at han forud for konstitueringen havde været en del af en gruppe på 34 medlemmer.

Ved at anmelde to grupper henholdsvis på 33 medlemmer og på 1 medlem opnåede man en forrykkelse af den d'Hondt'ske valgmetode.

Valggruppen på 33 medlemmer opnåede ved denne forrykkelse 4 udvalgsformænd/borgmestre frem for de 3, den ville have opnået, såfremt Jens Kramer Mikkelsen ikke havde anmeldt sin egen gruppe.

Partierne Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og Solidarisk Alternativ har 21 medlemmer i Københavns Borgerrepræsentation.

På baggrund af Jens Kramer Mikkelsens anmeldelse af 1-mandsgruppen har disse 21 medlemmer af Borgerrepræsentationen kun fået 2 borgmesterposter ud af 7. Uden Kramer Mikkelsens »manøvre« ville denne gruppe have fået 3 borgmesterposter.

Forslagsstillerne finder, at fremgangsmåden er udemokratisk. Det repræsentative demokrati indebærer, at befolkningens synspunkter bliver repræsenteret nogenlunde matematisk korrekt i de demokratiske institutioner. Jens Kramer Mikkelsens »manøvre« var derfor uheldig, fordi den gav anledning til, at visse af Københavns borgere blev dårligere repræsenteret, end de med rette kunne forvente. Desuden ændrede manøveren hele det beslutningsgrundlag, der var kendt for de politiske partier både før og efter kommunalvalget den 18. november 1997, hvilket kan få uheldige konsekvenser for samarbejdet i Borgerrepræsentationen de kommende fire år.

I en klage til indenrigsminister Thorkild Simonsen

dateret den 9. december 1997 (bilag 1) redegjorde 21-mandsgruppen for det problematiske i Kramer Mikkelsens manøvre. I svaret på klagen dateret den 11. december 1997 (bilag 2) meddelte indenrigsministeren, at metoden ikke var ulovlig. Forslagsstillerne finder det derfor nødvendigt med nærværende beslutningsforslag for at sikre det repræsentative demokrati i kommunerne.

Hvad der yderligere begrundet det helt afgørende i en ændring af regelgrundlaget, er udtalelserne fra borgmester Flemming Knudsen, Århus, til Århus Stiftstidende den 12. december 1997, hvor borgmesteren er citeret for at sige, at han ikke ville bruge Kramer-metoden, idet benyttelsen af denne metode ville have »dræbt samarbejdet i det nye byråd«. Der er naturligvis ingen grund til at have en metode til rådighed, der kan have som konsekvens, at den dræber samarbejdet og i øvrigt forvrider vælgernes afgørelser.

Ved en vedtagelse af beslutningsforslaget tilsikres således endvidere efter forslagsstillernes mening, at det politiske miljø på landets rådhus ikke forpestes på grund af brudte løfter og aftalebrud, som den nuværende mulighed for anmeldelse af 1-mandsgrupper uden tvivl har givet anledning til og sikkert også vil gøre det i fremtiden.

I Københavns Borgerrepræsentation ser der ydermere ud til at være flertal for at opfordre Folketinget til at sløjfe muligheden for at benytte det såkaldte »Kramer-trick«.

Forslagsstillerne vil under udvalgsbehandlingen af forslaget være meget villige til at drøfte, hvordan ændringerne af regelgrundlaget rent praktisk skal udformes. Det vigtigste for forslagsstillerne er, at hovedsigtet med nærværende forslag opretholdes.